

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **W.P.**

skazanego z art. 148 § 1 d.k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 października 2019 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego
w kasacji

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt III K (...)

postanowił:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego, podnoszącej liczne zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego, sformułowano również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Na jego uzasadnienie wskazano, że wykonanie wyroku spowodowałoby nieodwracalne oraz niepowetowane skutki dla W.P. i jego rodziny, gdyż skazany pozostaje jedynym żywicielem dla żony i dzieci. Zdaniem autora wniosku za jego zasadnością przemawia również ranga zarzutów kasacyjnych, wskazująca na oczywistą ich zasadność.

W odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek ten nie mógł zostać uznany za zasadny i dlatego nie podlegał uwzględnieniu.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku ze złożoną kasacją może nastąpić jedynie wyjątkowo. Wchodzi to w rachubę tylko wtedy, gdy ujawnią się szczególne okoliczności za tym przemawiające. Łączy się to z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć, które powinny podlegać niezwłocznemu wykonaniu. Do takich szczególnych okoliczności, wskazujących na potrzebę wstrzymania wykonania orzeczenia, zaliczyć należy rangę zarzutów podniesionych w omawianej skardze i ich widoczną zasadność, co wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia samej kasacji, a w konsekwencji nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest od dawna stanowisko, że to sam skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu z formułowanymi w kasacji zarzutami, wykazać właśnie szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonych kar.

Omawianym tu wymogom obrońca w sprawie niniejszej jednak nie sprostał. Zasadność podniesionych w kasacji zarzutów powinna zostać szczegółowo przeanalizowana przez Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej. Oceny takiej nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania kasacji, w sytuacji, gdy omawiana skarga nie podnosi tego rodzaju uchybień, które w sposób oczywisty, a więc bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy, wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność. Podnieść także należy, że w pisemnej odpowiedzi na tę skargę prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście wręcz bezzasadnej.

Za wstrzymaniem wykonania nie przemawia również odwołanie się do tego, że wykonanie wyroku spowoduje nieodwracalne i niepowetowane skutki dla W.P. i jego rodziny, gdyż skazany pozostaje jedynym żywicielem dla żony i dzieci. Otóż, od dawna utrwalone jest już w orzecznictwie stanowisko, że tego rodzaju okoliczności mogą być ewentualnie rozważane w płaszczyźnie zastosowania

instytucji prawa karnego wykonawczego, jak przerwa czy odroczenie wykonania kary, a nie konstrukcji z art. 532 § 1 k.p.k.

Dlatego też, nie przesądzając na tym etapie trafności zarzutów kasacji, nie można uwzględnić przedmiotowego wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku.

Mając powyższe na względzie, orzeczono, jak na wstępie.

as